

Sygnatura akt II 1 C 74/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Braczkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2020 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **P. B.**

przeciwko **Skarbowi Państwa-Wojewodzie (...), (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w Ł.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, XIII Wydział Gospodarczy w dniu 9 lipca 2002 roku w sprawie XIII GNc 1552/02, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 14 kwietnia 2010 roku - w części - w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 31 lipca 2002 roku do dnia 14 kwietnia 2007 roku;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od Skarbu Państwa – Wojewody (...) Urzędu Wojewódzkiego w Ł. na rzecz P. B. kwotę 1.817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi od Skarbu Państwa Wojewody (...) Urzędu Wojewódzkiego w Ł. kwotę 358 zł (trzysta pięćdziesiąt osiem złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu.

sygnatura akt II 1 C 74/18

UZASADNIENIE

W pozwie z 14 sierpnia 2018 roku, skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Skarbu Państwa w W., powód P. B. – reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, XIII Wydział Gospodarczy z dnia 9 lipca 2002 roku wydanego w sprawie XIII GNc 1552/02, opatrzonego klauzulą wykonalności - w części w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej na okres od dnia 31 lipca 2002 roku do dnia 5 czerwca 2007 roku. Powód wniósł również o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi V. Ł. w sprawie Km 1296/13 oraz o zwolnienie go z kosztów sądowych w całości. Wniósł on również o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powód wskazał przedawnienie roszczeń (pozew k. 3-5, pełnomocnictwo k. 6).

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna zabezpieczył powództwo złożone w przedmiotowej sprawie w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko powodowi przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi –

Śródmieścia w Łodzi V. Ł. w sprawie Km 1296/13 do czasu prawomocnego rozpoznania przedmiotowej sprawy (postanowienie k. 23).

Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości w przedmiotowej sprawie (postanowienie k. 27).

W piśmie procesowym z dnia 21 września 2018 roku (prezentata Sądu) pełnomocnik powoda sprecyzował oznaczenie strony pozwanej w przedmiotowej sprawie i wskazał, że jest nią Skarb Państwa – Wojewoda (...) (pismo procesowe k. 42).

W odpowiedzi na pozew z dnia 29 października 2018 roku (data nadania w UP) pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości - jako niezasadnego. Wskazał, że podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia nie jest zasadny z uwagi na fakt, iż w przeszłości dochodziło do wielokrotnego przerywania biegu terminu przedawnienia przez pozwanego. Pozwany wniósł również o zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm prawem przepisanych (odpowiedź na pozew k. 49-52, pełnomocnictwo k. 53).

W piśmie procesowym z dnia 26 listopada 2018 roku (prezentata Sądu) pełnomocnik powoda rozszerzył żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł dodatkowo o pozbawienie spornego tytułu wykonawczego wykonalności za okres od dnia 6 czerwca 2007 roku do dnia 1 września 2007 roku wskazując, że złożone przez powoda w przedmiotowej sprawie powództwo dotyczy łącznie okresu czasu od dnia 31 lipca 2002 roku do dnia 1 września 2007 roku (pismo procesowe k. 82-83).

W piśmie procesowym z dnia 16 stycznia 2019 roku (data nadania w UP) pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w również w jego rozszerzonej części (pismo procesowe k. 91).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 lipca 2002 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, XIII Wydział Gospodarczy wydał w sprawie XIII GNc 1552/02 nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym zasądził od P. B. na rzecz Kombinatu Budownictwa (...) w likwidacji z siedzibą w Ł. kwotę 10.636,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 marca 2002 roku do dnia zapłaty oraz koszty postępowania w wysokości 2.000 zł wynagrodzenia adwokackiego i kwotą 211,20 zł kosztów sądowych. Nakaz zapłaty stał się prawomocny w dniu 30 lipca 2002 roku. Klauzula wykonalności została nadania nakazowi zapłaty w dniu 8 listopada 2002 (odpis nakazu zapłaty k. 11 oraz k. 54, tytuł wykonawczy w załączonych aktach Km 1296/13).

Na podstawie wyżej opisanego tytułu wykonawczego wierzyciel - Kombinatu Budownictwa (...) w likwidacji z siedzibą w Ł. - złożył pismem z dnia 15 listopada 2002 roku wniosek egzekucyjny do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi Rewiru IV, Kancelaria (...) w Ł. przy ul. (...). Postępowanie egzekucyjne w tejże sprawie zawisło za sygnaturą akt Km 990/02. Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji zostało przesłane jego stronom w dniu 10 grudnia 2002 roku. Zostało one umorzone postanowieniem z dnia 21 lutego 2003 roku wobec stwierdzenia jego bezskuteczności. W jego toku nie wyegzekwowano żadnych kwot. Akta przedmiotowego postępowania zostały zniszczone (kopia wniosku egzekucyjnego k. 55, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 16; kopia postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania k. 56, pismo komornika sądowego k. 93).

W dniu 6 lipca 2004 roku (prezentata Sądu) wierzyciel Kombinat Budownictwa (...) w likwidacji z siedzibą w Ł. złożył do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi wniosek o nakazanie dłużnikowi P. B. wyjawienia majątku. Przedmiotowa sprawa zawisła za sygnaturą akt II Co 2068/04 i została zakończona w dniu 14 grudnia 2004 roku wskutek wyjawienia majątku przez dłużnika (wniosek k. 57-58, pismo z dnia 20 lipca 2004 roku k. 59, bezsporne w zakresie daty zakończenia postępowania w sprawie II Co 2068/04, a także dokumenty w załączonych aktach II Co 2068/04).

W dniu 27 listopada 2008 roku (prezentata Sądu) wierzyciel Kombinat Budownictwa (...) w likwidacji z siedzibą w Ł. złożył do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi wniosek o wydanie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 9 lipca 2002 roku wydanego w sprawie XIII GNc 1552/02 w zamian za utracony. Przedmiotowa sprawa zawisła za sygnaturą akt XIII GCo 389/09 i została zakończona wskutek wydania postanowienia w przedmiocie wydania tytułu wykonawczego w zamian za utracony postanowieniem z dnia 25 stycznia 2010 roku (wniosek k. 60-61, postanowienie k. 65, postanowienie k. 66).

Nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, XIII Wydział Gospodarczy w sprawie XIII GNc 1552/02 z dnia 9 lipca 2002 roku został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 14 kwietnia 2010 roku (kopia tytułu wykonawczego k. 64v, tytuł wykonawczy w aktach egzekucyjnych Km 1296/13).

Na podstawie tak wystawionego tytułu wykonawczego, we wniosku z dnia 6 września 2010 roku Skarb Państwa – Minister Skarbu Państwa Dyrektor Generalny Delegatury (...) w Ł. wniósł o wszczęcie przeciwko powodowi P. B. postępowania egzekucyjnego. P. to zawisło za sygnaturą akt Km 2326/10. Zajęcia wierzytelności dłużnika przysługującego mu od Naczelnika właściwego Urzędu Skarbowego – II Urzędu Skarbowego Ł. komornik sądowy dokonała pismem z dnia 6 września 2010 roku. Postępowanie to zostało umorzone na podstawie art. 824 § 1 pkt. 3 k.p.c. postanowieniem z dnia 22 października 2011 roku. Akta przedmiotowej sprawy egzekucyjnej zostały zniszczone. W toku postępowania na rzecz wierzyciela została przekazana łączna kwota 1.510,50 zł, jednak żadna jej część nie została zaksięgowana na pokrycie odsetek od należności głównej zasądzonej w spornym nakazie zapłaty (zajęcie wierzytelności k. 69, wniosek o wszczęcie egzekucji k. 62-63, postanowienie k. 70, pismo komornika sądowego k. 8, pismo komornika sądowego k. 39, k. 95, pismo komornika sądowego k. 106, pismo komornika sądowego k. 114, pismo komornika sądowego k. 120-121).

Wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie spornego tytułu wykonawczego złożony przez pozwanego w dniu 13 lutego 2013 roku do komornika sądowego V. Ł. został zwrócony jej zarządzeniem z dnia 3 kwietnia 2013 roku wydanym w sprawie Km 192/13 (wniosek k. 71-74, zarządzenie k. 75).

Zarządzenie komornika sądowego V. Ł. z dnia 3 kwietnia 2013 roku wydane w sprawie Km 192/13 w przedmiocie zwrotu wniosku egzekucyjnego zostało uchylone na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna z dnia 3 lipca 2013 roku wydanego w sprawie II 1 Co 4904/13 (postanowienie k. 76-77).

W związku z powyższym komornik sądowy V. Ł. dokonała ponownej rejestracji wniosku egzekucyjnego wierzyciela z dnia 13 lutego 2013 roku. Sprawie nadano nowy numer w Repertorium Km 1296/13. W sprawie tej w dniu 9 października 2013 roku dokonano zajęcia wierzytelności przysługującej dłużnikowi P. B. od Naczelnika II Urzędu Skarbowego Ł.. Sprawa ta toczy się do chwili obecnej, choć pozostaje zawieszona na mocy postanowienia tutejszej jednostki z dnia 20 sierpnia 2018 roku (zajęcie wierzytelności k. 78, k. 80, k. 9; zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 10, pismo komornika sądowego z dnia 13 września 2013 roku k. 79).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz załączonych aktach postępowań egzekucyjnych i sądowych. Był on w zasadzie bezspornym.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie żądanie pozwu dotyczyło pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 9 lipca 2002 roku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, XIII Wydział Gospodarczy w sprawie XIII GNc 1552/02 – w części – w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 31 lipca 2002 roku do dnia 1 września 2007 roku.

Powództwo okazało się być zasadnym w przeważającej części. Jak stanowi bowiem art. 125 k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu (przepis w brzmieniu obowiązującym

do dnia 9 lipca 2018 roku znajdującym zastosowanie w przedmiotowej sprawie), chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zażycie po wydaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, to między innymi podniesienie zarzutu przedawnienia zasądzonych roszczeń i upływ czasu. W tym zakresie powód powołał się więc na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, opisaną w art. 840 § 1 punkt 2 kodeksu postępowania cywilnego.

W tej sprawie wystąpił upływ długiego czasu od wydania orzeczenia. Pozwany wykazał jednak, iż przerwał bieg tego terminu wielokrotnie. Przerwanie biegu terminu przedawnienia jest instytucją uregulowaną w art. 123 § 1 k.c. i art. 124 k.c. Bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu bieg przedawnienia biegnie na nowo, jednak przedawnienie nie biegnie, dopóki postępowanie przed sądem lub innym organem nie zostanie zakończone. Skutek przerwania biegu terminu przedawnienia wystąpił w przedmiotowej sprawie kilkakrotnie, a to na skutek składania kolejnych wniosków o wszczęcie postępowań egzekucyjnych w sprawach Km 990/02, Km 2326/10, Km 192/13 i Km 1296/13, a także wniosków o nadanie spornemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności – co nastąpiło w dniach 8 listopada 2002 roku oraz w dniu 14 kwietnia 2010 roku. Nie może budzić wątpliwości stron przedmiotowego postępowania (ich pełnomocników) ani też Sądu meriti, że złożenie wniosku o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności stanowi czynność opisaną w treści art. 123 k.c. i art. 124 k.c.

Daty zaopatrzenia spornego tytułu wykonawczego w sądową klauzulę wykonalności nie były sporne pomiędzy stronami przedmiotowego postępowania, dokumenty w tym zakresie składane przez strony postępowania w ramach wniosków dowodowych wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały.

Odnosząc się jednak do stanowiska pełnomocnika strony pozwanej zawartego w odpowiedzi na pozew wskazać należy, że ani złożenie wniosku o wyjawienie majątku przez dłużnika (powoda), ani złożenie wniosku o wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony nie stanowiły w przedmiotowej sprawie czynności, które wywołały skutek w postaci przerwania biegu przedawnienia roszczeń (w tym odsetkowych) objętych spornym nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym. Stanowisko to uznać należy za ugruntowane w orzecznictwie sądów powszechnych, Sądu Najwyższego, jak i doktrynie (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 1977 roku, IV PR 160/77, Legalis 20262; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 31 maja 2017 roku, I ACa 1533/16, Legalis 1695380; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 1971 roku, II CZ 87/71, Legalis 15580; Komentarz do art. 123 k.c. pod redakcją E. Gniewka, 2019 rok, wydanie 9, Legalis; uchwała Sądu Najwyższego Izby Cywilnej z dnia 19 listopada 2010 roku, III CZP 92/10, Legalis 260720). Wobec powyższego stanowisko zajęte w tym przedmiocie przez pełnomocnika strony pozwanej uznać należy za chybione.

Samo złożenie więc wniosku o wydanie spornego tytułu wykonawczego w miejscu utraconego w przedmiotowej sprawie nie przerwało biegu terminu przedawnienia roszczeń objętych nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 9 lipca 2002 roku w sprawie XIII GNc 1552/02, jednak skutek taki został osiągnięty na skutek złożenia przez stronę pozwaną wniosku o wydanie (wskutek uzyskania postanowienia z dnia 25 stycznia 2010 roku o wydaniu tytułu wykonawczego w miejsce utraconego) wniosku o fizyczne wydanie tytułu wykonawczego.

Podkreślenia wymaga, że sprawa o wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego (rejestrowana w Rep. Co) kończy się po przeprowadzeniu rozprawy i wydaniu postanowienia w przedmiocie wydania tytułu wykonawczego w miejsce utraconego, na skutek spełnienia się ku temu ustawowych przesłanek. Postanowienie wydane w przedmiocie rozpoznania wniosku o wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony musi się również uprawomocnić. Na mocy takiego postanowienia, zaopatrzonego we wzmiankę o jego prawomocności, wierzyciel zyskuje - ponownie - uprawnienie do otrzymania tytułu wykonawczego (pomimo faktu otrzymania go w przeszłości i umieszczenia w tym zakresie wzmianki w aktach sprawy sądowej, w której powstał tytuł egzekucyjny). Dalsze czynności w

przedmiocie wniosku o „fizyczne” doręczenie tytułu wykonawczego, w tym czynności polegające na zaopatrzeniu orzeczenia sądowego w klauzulę wykonalności są podejmowane w sprawie, w której powstał „zagubiony” tytuł wykonawczy. Wniosek o fizyczne wydanie (przesłanie, doręczenie) ponownie tytułu wykonawczego jest niczym innym jak wnioskiem o zaopatrzenie tytułu egzekucyjnego w klauzulę wykonalności na skutek potwierdzenia uprawnienia wierzyciela w tym zakresie (w przedmiotowej sprawie na skutek wydania i uprawomocnienia się postanowienia z dnia 25 stycznia 2010 roku w sprawie XIII Co 385/09). Nie jest to czynność czysto techniczna, czy też techniczno – organizacyjna, ale czynność w charakterze merytorycznym (por.: uzasadnienie do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1979 roku, III CZP 24/79, Legalis numer 21471). Dopiero więc po prawomocnym zakończeniu sprawy o wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony, może dojść do ponownego zbadania przesłanek warunkujących możliwość nadania orzeczeniu Sądu klauzuli wykonalności. Dopiero na tym etapie, właściwy Wydział Sądu tworząc ponownie tytuł wykonawczy i umieszczając klauzulę wykonalności na jego orzeczeniu, opatruje ją aktualną datą jej nadania, a nie datą jaka widniała na niej uprzednio w przeszłości - na pierwotnie wydanym tytule wykonawczym.

Sąd zdecydował się na powyższe szerokie rozważania na temat różnic pomiędzy wnioskiem o wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony a wnioskiem o nadanie tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności, gdyż każda ze stron przedmiotowego postępowania (choć w sposób odmienny), błędnie interpretuje ich znaczenie i wywoływane przez takie wnioski skutki prawne.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że strona powodowa nie kwestionowała okoliczności zaopatrzenia spornego nakazu zapłaty w klauzulę wykonalności w dniu 14 kwietnia 2010 roku (porównaj treść petitum żądania pozwu). Wobec braku innego materiału dowodowego w tym przedmiocie dostarczonego Sądowi meriti przez strony postępowania, za datę złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym w sprawie XIII GNC 1552/02 została przyjęta data nadania samej klauzuli wykonalności (14 kwietnia 2010 roku). Przyjąć więc należało, że z tą datą nastąpiło przerwanie biegu terminu przedawnienia roszczeń odsetkowych objętych spornym nakazem.

W tej sprawie przedawnieniu uległa więc część odsetek, które stanowiąc należności okresowe należne w przyszłości – w rozumieniu art. 125 § 1 K.c., przedawniają się w terminie trzyletnim. Odsetkami takimi są odsetki należne po uprawomocnieniu się tytułu egzekucyjnego, a więc za okres od dnia 31 lipca 2002 roku (data prawomocności nakazu zapłaty była okolicznością bezsporną pomiędzy stronami postępowania). Ponieważ zaś termin przedawnienia odsetek ustawowych wynosi 3 lata, przedawnieniu uległy odsetki od daty uprawomocnienia się nakazu zapłaty (31 lipca 2002 roku) do daty poprzedzającej o 3 lata datę nadania spornemu nakazowi zapłaty sądowej klauzuli wykonalności w dniu 14 kwietnia 2010 roku – a więc do dnia 14 kwietnia 2007 roku. Na ustalenie, że odsetki ustawowe za w/w okres są przedawnione, pozwolił zbyt długi okres bezczynności wierzyciela.

Powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne w pozostałej części.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o treść przepisu art. 98 k.p.c. w związku z art. 100 k.p.c. na podstawie zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Powód żądał łącznie pozbawienia spornego tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej w łącznej kwocie 6.844,25 zł (okres od 31 lipca 2002 roku do 1 września 2007 roku; według wyliczeń kalkulatora odsetkowego (...)) a uzyskał pozbawienie spornego tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie kwoty 6.375,09 zł (obliczenie według tego samego kalkulatora odsetek ustawowych), co daje 93% żądania pozwu. Na potrzeby rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, Sąd Rejonowy przyjął więc, że powód wygrał w przedmiotowej sprawie w całości. Na koszty zasądzone od strony pozwanej na rzecz powoda złożyły się: 1.800,00 zł – wynagrodzenie pełnomocnika powoda w stawce podstawowej oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Jednocześnie, Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 358 zł tytułem niepokrytych kosztów sądowych, na którą to kwotę złożyły się: opłata sądowa od pozwu, od której obowiązku uiszczenia powód został zwolniony postanowieniem Sądu – 328 zł oraz opłata od rozszerzonej części powództwa (w stawce opłaty minimalnej) – 30 zł. Podstawę prawną takiego rozstrzygnięcia stanowił art. 113 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.